

Pietní akt v Resslově ulici připomněl boj parašutistů v kryptě. Nechyběli ani příbuzní Jana Kubiše

18.6.2026 - | Vojenský historický ústav Praha

V pražské Resslově ulici se 18. června uskutečnil pietní akt u pravoslavného chrámu sv. Cyrila a Metoděje, který připomněl poslední boj československých parašutistů v kryptě v roce 1942. Právě tady se po atentátu na Reinharda Heydricha sedm československých parašutistů ukrývalo, a svedlo svůj poslední boj.

Ve čtvrtek 18. června 2026 si hosté každoročního pietního aktu u chrámu sv. Cyrila a Metoděje připomněli 84 let od hrdinného boje československých parašutistů proti nacistické přesile. Pietní akt se uskutečnil v Den hrdinů druhého odboje, který si Česká republika připomíná od roku 2018. Mezi hosty nechyběli náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky genpor. Radek Hasala, náčelník generálního štábu arm. gen. Karel Řehka, jeho první zástupce genpor. Miroslav Hlaváč, předseda PSP ČR Tomio Okamura, členové vlády ČR a další významní hosté.

Co se přesně stalo? Jaká byla souslednost událostí?

Více v podrobném textu historika Zdeňka Špitálního

Historici VHÚ Praha Michal Burian a Zdeněk Špitálník o nových zjištěních

Nová zjištění týkající se posledního boje parašutistů v kostele v Resslově ulici

SPECIÁL: ATENTÁT 80 LET

Zde najdete přehledně články k tématu

U pravoslavného chrámu sv. Cyrila a Metoděje ani dnes nechyběli příbuzní jednoho z parašutistů Jana Kubiše. Stejně jako každý rok přijeli Dusíkovi, pro které se Resslerova ulice stala pravidelným místem setkávání rodin ostatních parašutistů.

„ ,“ říká neteř Jana Kubiše Jiřina Dusíková. „ .“

Rodiny statečných parašutistů se dlouho neznaly. Teprve v posledních letech se začali všichni potkávat i mimo samotné vzpomínkové akty v kryptě. „ . ,“ říká synovec Jana Kubiše Jiří Dusík.

Jiří a Jiřina Dusíkovi s neteřemi. FOTO: Jan Kouba, VHÚ Praha

Dusíkovi dlouho netušili, že jsou s Janem Kubišem spřízněni, jejich rodinná historie je spleť. „ „ vysvětluje Jiřina Dusíková. Přesto se jich příběh jejich strýce Jana Kubiše dotýkal, i když se o tom doma nemluvilo. „ ,“ vzpomíná Jiřina.

Silně se to podle ní vrací právě v kryptě. „ . popisuje. Když předloni při vzpomínce zpívaly děti hymnu, jedna z neteří se rozplakala. „ ,“ říká Jiřina. „ .“

Jan Kubiš se narodil v Dolních Vilémovicích, jeho rodný dům chátral do doby, než jej koupila obec. S rekonstrukcí pomáhal i Jiří Dusík. Dnes je dům muzeem a místem, kam míří exkurze i školní skupiny. I to je podle rodiny jeden z důvodů, proč má smysl příběh parašutistů připomínat i po desetiletích. „ ,“ připomíná Jiří Dusík. A nesouhlasí s tím, když se význam atentátu zpochybňuje. „ ,“ dodává.

- Adolf Opálka
- Josef Gabčík
- Jan Kubiš
- Josef Valčík
- Josef Bublík
- Jan Hrubý
- Jaroslav Švarc

Na pietní akt v Resslově ulici přišli i studenti Gymnázia Milady Horákové spolu se svým učitelem dějepisu Patrikem Herdicsem. Ten podobné exkurze se studenty pořádá často – lépe než nad učebnicí studenti vstřebají téma přímo na místě, kde se historická událost stala.

„Jsme všeobecné gymnázium, ale zaměřujeme se na období moderních dějin a období totalitních režimů ve spolupráci s naší partnerskou institucí - Klubem dr. Milady Horákové. Je pro nás důležité, aby studenti neznali jen učivo z učebnic, ale aby se setkávali i s místy, kde se ty věci opravdu staly, a s lidmi, kterých se to dotýká,“ vysvětlil učitel Patrik Herdics. Gymnázium pořádá i další akce k moderním dějinám, včetně setkání s pamětníky, historiky nebo rodinami lidí, jejichž příběhy jsou s obdobím války spojené.

Pětice studentů spolu s učitelem nejprve sledovala akt naproti z ulice, kdy hosté pokládali věnce k pietnímu místu u zdi krypty, poté měli možnost účastnit se i panychidy v kostele svatých Cyrila a Metoděje. „ ,“ říká jeden ze studentů gymnázia Jakub. „ ,“ doplňuje ho Lukáš.

Po skončení panychidy je prostor na úvahy o činu sedmi parašutistů, kteří se nacistické přesile bránili statečně několik hodin. *„Byla to neskutečná odvaha, mělo by nás to inspirovat. Když si o tom čtete, tak je to silné, ale když stojíte přímo tady, tak to na člověka působí úplně jinak,“* myslí si Kateřina. Studenti mluví i o tom, že podobné události se dnes někdy zpochybňují, nebo se na ně nahlíží přes následky. Oni to ale vnímají jinak. *„Je to hrdinství. Mělo to smysl v tom kontextu, ve kterém se to stalo,“* shodují se. *“Určitě nebylo zbytečné. Nikdo totiž neví, co by se stalo dál a co všechno by konkrétně Reinhard Heydrich mohl ještě udělat. Byl opravdu zlý, dá se říct monstrum. Navíc byl poměrně mladý, takže mohl zůstat u moci ještě dlouho. Nikdo neví, jak by to dopadlo. Spekulovat ve stylu „co by, kdyby“ mi přijde vlastně zbytečné,“* myslí si studentka Gábina.

“Musíme si uvědomit, že to, co se stalo v roce 1942, byl akt proti zlu obecně. Byl to vlastenecký čin československých odbojářů, výsadkářů. Ale zároveň to byl i čin evropského významu – akce, která jasně demonstrovala hodnoty,“ vysvětluje Patrik Herdics svým studentům. *„Byla to odpověď na zřůdnosti systému,“* říká. *„Lidé, kteří měli hodnotové ukotvení, dali jasnou odpověď na bezpráví. A to je podle mě inspirativní pro dnešek i pro každou dobu.“* Zároveň upozorňuje, že podobné události nejsou uzavřenou kapitolou minulosti. *„Když se podíváme kolem sebe, vidíme spoustu temných věcí. Zlo často nevzniká nápadně, ale postupně. A my nevíme, kam některé věci mohou dojít,“* říká.

<https://www.vhu.cz/pietni-akt-v-resslove-ulici-pripomnel-boj-parasutistu-v-krypte-nechybeli-ani-pribuzni-jana-kubise>